

14. nov. 1972

FAKTA

Dato:

14. nov. 1972

Sidetæl:

Notes 72 bd 5 s. 36-40

- ser i den for moderne kunsts
historik alene i kraft af billederne
fra hans metafysiske periode -
hvad han har produceret efter
denne - hvad han laver idag
myster man med titlene på ho-
vedet af. Hvorfor? Fordi moder-
-nis men har opdraget os til at
beholde blik på en symbolsk
og ude af sig alle andre.
Men bilder sig ind at være
fri, men langt på vei er vi domme
er jøkk af hiden dens dominanti-
-de mening og samfund - som idag
er Marcel Duchamp uheldigvis.
Ud over dette forenes i det.
Jeg ville undersøge alle omstændig-
-heder gerne se en stor De Chi-
-rico udstilling med hans billeder
efter den metafysiske periode.

Paris

14-11-72.

Man tænker af det kla-
-rest lige når man vander sø-
-ledes kom på dette lids-
-punkt til at tænke på min
barndom. Grunden til at de fleste
høster barndommens oplevelser så
~~igennem~~ i den skyldes givet af

man som barn oplevede i intens følelse hver oplevelse var ny.

Senere som voksen gik man altså ofte over på at forstå, at have forståelsen med, hvorved oplevelsen mister i intensitet og fylde og umiddelbarhed og skaber som selv de mindste brændens oplevelser be-

-sidd. Er det den umiddelbare og over-raske oplevelses evne der søger i kunsten? Er det i en søgen efter den at der ikke kan findes tilsvarende punkt, men hele tiden må vi dere i håbet om at finde den virkelige og nye overraskelse?

Ja tror det lige som der er at min manglende evne til intellektuel studier og dybde i kunsten også skyldes den søgen der er ligeså glad med at forstå, der opleve - helt og udelte uden intellektuel dissekering af det oplevede. Dette skaber selvfølgelig konflikter da der mener der er en pligt til at være intellektuelt at kunne forstå og gøre rede for min oplevelse. Det kan der også til en vis grad, men der er intet i det hele taget nedgæret intellektuelt. Den konflikter er vel så en af årsagerne til at der læser sig meget der i virkeligheden betyder mig men som der finder det medven-

dig at lase pædi og ansæ mig
i en skilt for mindre vore end
i en helhed og der for bringe
mig til at ville kunne forstå
rent i en helhed.

En anden side af min fortæl-
-se af jorden dag ud til barn-
-dømmen drejer sig om at pædi
mig og hvor over at en side
af min kunstneriske virksomhed
gjører som opret holder af den
til hede dag drømmende verden
og bejndt mig i som barn.

Denne verden hvor Cirkus,
den hede at Jul, Familie, Jæger-
-maler, Musik og Fot, ~~og~~ og
varer, H. C. Andersen o. s. v.
spillede en stor rolle - ja ofte
stærke end den mig omgivende
virkelighed.

Jeg tror at det er at gennem-
-gørende af Karulken's laste bæk
i vor familie at den fælde
sig underlegen og magtes l. d. s. osv.
- for til vorelsen, fælde sig
i stand setig og for hånd
overgiven over for drus lerne.

Dette har præget mig, men selv
lidt lig reagere på i mod den
svaghed, og ville ud i livet
ud i virkeligheden, og hvor hele

min tilværelse på mere eller mindre
konstant og på en eller anden måde
kunne man sige, at det er realiteterne.
Det er derfor, at jeg behøver at se
- til dem, og se dem i mig, det er det
- for jeg allerede som ung jævn-
aldrig for at have det som en
- rish og sagt til filmen - det
er derfor, at jeg i dag sidder her i
Paris fordi det danske, det
ved den hårdeste midt for kraftig
minder mig om og præger mig
- til den tid den "hugge" af dug-
- drøj og svaghed.
Den irriterende hvid jeg har sagt
helt til det her, jeg ender i alle
funder - den vil lige som i alle
mig til vide af mig - med fordi
jeg skudt bare midt på mit
dag drømme om nogle hus og i alle
er som til at præge mig til
- bryde i det, men også fordi jeg
har følt at det døde sig
om at bryde sig for omverden
kunne og ideer og i alle har for-
- stillet at irriterende huden var inde
i mig selv at først når
jeg kunne se mig selv som
jeg irriterende var ville jeg kunne
forstå med irriterende huden om-
- bring mig.
Mit had-berøthed for hold til kunsten

har nok sin årsag i ~~at~~ en for-
-nemmelde af at kunsten på
mange punkter repræsenterer et
-delt i men, som i kunst, bestræbelse
-sen mod virkeligheden og at
-sten der for ønsker at gøre kun-
-sten og virkeligheden i den sk
på den måde at jo vil have
kunsten skal findes i virkelig-
-heden (som hos H. Müller).
og det tydelige kunsten i alle
længere repræsenterer dog dram-
-men, men blot var kunst
ville jo formentlig i alle kon-
-ger skulle dette fremmelig u-
-forsøge virkeligheds krav til
den. Det vil sige at nye kun-
-sten for hverken mere eller
mindre end den er som
Ad Reinholdt udtrykker det:
An artist who dechides his
life to art, breeds his art
with his life and his life
with his art - "Art is art,
and life is life"
